

Inleiding

Ik ben nu een aantal jaren gepensioneerd en ik heb de leeftijd van 88 jaar bereikt dus tijd genoeg om alles op schrift te zetten, maar hoe moet je dat doen? Waar moet je beginnen en wat is interessant voor anderen om te lezen.

Mijn leven is als een soort film aan mij voorbijgegaan maar als ik aan vroeger terugdenk dan komen er flarden herinneringen in mijn geest op. Als ik mij omdraai dan zie ik beelden in mijn gedachten wat toch mooi en vredig is, dat geeft een heel goed gevoel.

Ik heb nooit geweten wat ik wilde maar toch geen spijt.

Met veel plezier heb ik een aantal jaren een aantal anekdotes geschreven voor de lokale Rotterdamse krant: 'De Oud-Rotterdammer'. Hier kreeg ik veel enthousiaste reacties op, waardoor het idee is ontstaan om deze anekdotes bij elkaar te bundelen en een boek te schrijven.

Laat ik nou eens beginnen van dingen die ik heb horen vertellen, zoals dat ik in 1935 geboren ben in de Waterloostraat te Rotterdam. In 1937 is ons gezin verhuisd naar de Ringvaartweg ten oosten van Rotterdam. Één van mijn eerste herinneringen is het bombardement op Rotterdam in 1940, dit staat als de dag van gister in mijn geheugen gegrift.

Dit is dan ook het begin van mijn levenspad, ik wil eenieder dan ook veel leesplezier toewensen.

Toen de bommen vielen op Rotterdam.

Mijn ouderlijk huis.

Elke Rotterdammer van mijn leeftijd kan zich het uitbreken van de oorlog herinneren, ik was vijf jaar toen op 14 mei 1940 het bombardement plaats vond, dat onuitwisbaar op je netvlies staat geëtst.

In de loop der tijd is er al uitputtend en veel over deze ingrijpende gebeurtenis geschreven met voor ieder een andere beleving, achteraf was de aanval een doodgewone laffe terreurdaad met grote fatale gevolgen.

Mede door toedoen van miscommunicaties dat ongeveer 800 slachtoffers eiste en uiteindelijk leidde het tot de capitu-

latie. Ik woonde met mijn ouders, broers en zusters aan de Ringvaartweg met uitzicht over de skyline van de stad, juist daardoor was het aanblik van het drama zo angstig en bedreigend.

Met een zwaar gebrom kwamen van uit het oosten de formaties Duitse Heinkel- bommenwerpers laag over ons huis vliegen om vervolgens hun brisantbommen op het centrum van de stad te gooien, de zware explosies deden onze ramen in de sponningen rammelen, samengaan met de angstaanjagende gillende luchtalarmsirenes.

In de loop van de middag lag Rotterdam onder een deken van rook, op vele plaatsen ontstonden gigantische branden. De dagen erna brandde de stad nog steeds als een fakkel dat oversloeg van straat tot straat, door de westenwind verplaatste het vuur zoals bij een bosbrand richting Kralingen.

Men rook in de polder een zware brandlucht gepaard met geschroeid overwaaiend papier dat neerdwarrelde op ons erf en op de weilanden. Er was grote paniek en verbijs-tering, nooit had men gedacht dat zoiets zou gebeuren met onze mooie stad.

Vandaag de dag ruik ik die geur nog steeds met het ontstaan van een bepaald weertype van toen, als er ergens een vuurtje wordt gestookt dan gaan mijn gedachten toch weer terug naar die dagen.